

Tri rozice.

Mali lepa, mlada mali sprehajaje se po

strati Pleše kise venci ke, Mali sinček, sinček

zali krasne kise, vence kvali, karuje legea rozice.

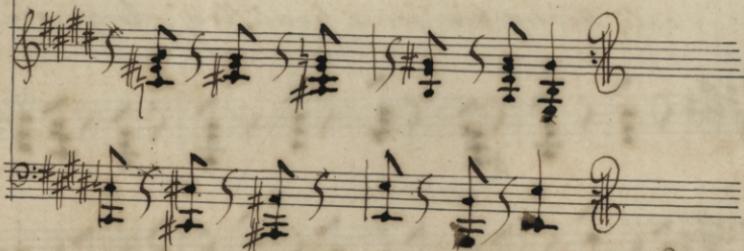
Plebi mens tuae Hale, Venezzalib' ozi poorti, O predraga

milia! Tak vesela sinick porosi, Uira roze,

odrys jih nosi, Kar nar lepsiti le zorna.

F. T....a.

Gledaj, gledaj ah mudič,
Zarnojasne in gorič,
glej vostlje matiglej!
Svistle, ko zlate krasnice,
Zorne, ko nebta zvezdice
Katt se zovejo, povej!"
"Smiekk! rožce te mudič
Zarnojasne in gorič,
Maki so zavodenici;
Tak gibezem v sercu vreča
Mora biti svoja sveta
Za domače vse reči!" "

Smiekk skoči, krog posogleda
Kar mu kroglovita, bleda
Zabliči vostlječica.
"Mali guba vidis te le
Bolj, ko merli snežni bele
Kriha tak nedolžnega?"
"Smiekk mali! rožce te le
Bolj ko merli snežni bele,
Imenujejo se slati.
Tvojih srce pstuje zlobe,
Pstuje želje in hudoče
Mora biti isto tak!" " "

Rožce druge krog ičci,
Od veseljastih plesnic
Sniček k materi hili:
„Ho nebesa večne slave,
Mali gledičevčice plave,
Leprših oj govorov ni.“

„Ho nebesa večne slave,
Te včelice čistoplave
Lepre so plaviciice.
Kakor zvezde nela cesti,
Moras bili vedno zvesti
Vreden sin Slovenije!“

Serino reč - rožce zvezke
Sničku jili na srce vleže,
Tajno svetigne mili glas:
„Mali sniček, sniček zali
Zvesto hili, zvesto hivali
Rožce te življenja čas!
Vzitu zvesto skup rasejo
Z ujim objete, z ujim padaajo,
Kadar serp odsetka jili; —
Jili zato vremile knakov
Kao vas sernih je junakov.
Na slovenskem rožnitihs. —

Štu ko všečijo ležave
Se brez mina, se brez sprave,
Nad pregljivo molenjo :
Z ujo junaško se doržite,
Soržite - z ujo padite,
A k raznosišču nabo ! — " "
Sicini govor svetka vname,
Besedili vneto jame :
" Mati gibal matica !
Rozčelkodo povenete, —
Ali za vek so žilje onle
Glavne žilje l'duri serca ! "

Jesuit L. 1850